

selçuk bayraktar: jmo'ya adanmış bir ömür

Bir ömrün 52 yılını ya da başka bir deyişle tam yarım asrı "jeoloji", "jeolog", "jeoloji mühendisliği", "Jeoloji Mühendisleri Odası" kavramlarının arasında dolaşarak geçiren ve yaşamını bu kavramlarla anlamlandıran, örgütcü bir jeoloji mühendisini kaybettik.

Selçuk Bayraktar'ı ya da meslektaşların "**Selçuk Abi**"sini meslek odamla ilgilenmeye başladığım 1985'lerde tanıdım; ama, onu gerçek anlamda tanıma sürecim, oda yönetim kurulunda yer aldığım 2000 yılında başlamıştır. Her zaman bakımlı, çok iyi giyinen, ilerlemiş yaşına rağmen, kendine çok iyi bakan, kibar, nazik bir İstanbul beyefendisiydi. Kendisiyle oda çalışmalarını sırasında başlayan ilişkimiz zamanla dostluğa, abi-kardeş ilişkisine dönmüştü. Zaman geçtikçe Selçuk abiyi daha iyi tanımaya başlamıştım. Onun sadece oda örgütlenmesine kafa yoran biri olmadığını, mesleğine aşık, bilime inanan, JMO'nun tarihine hakim ve odamızın geleceğine ilişkin dertleri olan, en önemlisi ülke sorunlarının meslek sorunlarından ayırlamayacağını çok iyi bilen bir

meslektaş, bir abi olduğunu, onu tanıdıkça daha iyi anlıyordum.

Özellikle, uzun sohbetlerinin konusu (itiraf etmeliyim ki bazen bu uzun sohbetlerden çok sıkıldığım da olurdu...), genellikle jeoloji mühendisliği ünvanının tarihsel gelişimi ile Jeoloji Mühendisleri Odası'nın kuruluş serüveni olurdu. Bıkmadan usanmadan hala ilk günkü heyecanla, coşkulu ve fazlaca da gururlu bir şekilde saatlerce anlatır, anlatır, anlatırdı. Zamanla Selçuk abiyle samimiyetimizin artması sohbet konularımız arasına özel yaşam bölümünde girmesini sağlamıştı. Hayata, aşka, sevgiye sevdaya, sevinçlere, üzüntülere ve ayrılıklara dair de konuşur, bir anlamda dertleşirdik. Bana, açıkca Oda çalışmalarının özel yaşamını çok etkilediğini ve ötedediğini; bu konuda duyarlı olmamı yoksa ileride bunun sıkıntılarını çekebileceğimi, o kendine has üslubuyla aktarır ve anlatırdı. Kim bilir belki de kendi yaşamının odacı yönünü bende görerek, benim oda merkezli bir yaşama kendimi kaptırmamam konusunda dikkatimi çekiyordu.

59.TJK'da Odamız'ın kurucu heyeti ve kurucu heyet başkanı Selçuk Bayraktar'a verilen JMO emek ödülleri töreninden bir anı.

Selçuk abinin özelliği, sadece Odamız'ın kurucu heyet başkanı ya da 1 numaralı üye olmasından gelmiyor elbette. O, odamızın tarihi ve de hafızasıydı. Bu anlamda, Odamız sadece çok önemli bir üyesini kaybetmedi. Bir anlamda hafızasını ve de tarihini kaybetti. Bir ulu çınarını yitirdi. Kıyıda köşede kalmış, Oda'nın kuruluş aşamasında emeği geçmiş meslektaşlarımızı, bir anlamda isimsiz kahramanların hayat hikayelerini de çok iyi bilirdi. Bu insanların önemini bizlere anlatırdı. Selçuk abinin sayesinde, bu insanların bir çoğunu tanıma fırsatı buldum.

Selçuk abinin meslek odamıza karşı çok duyarlı olduğunu, inanılmaz bir özen gösterdiğini iyi bilmek, gelecekte oda yöneticileri olacak meslektaşlara aktarmanın oda yöneticiliği yapmış herkes için önemli bir görev olduğunu düşünüyorum. Örneğin, odanın maddi kaynaklarına karşı göstermiş olduğu hassasiyete ya da oda çalışmalarında yapılacak her işi büyük bir sorumlulukla yerine getirme anlayışına saygı duymamak elde değildir.

Çocuğu gibi emek verdiği ve kendi adını taşıyan oda kütüphanesinde saatlerce başını kaldırmadan çalıştığı günlerde sırf odaya yük olmamak adına bir simit bir çayla karnını doyurduğunu onunla çalışanlar çok iyi bilir. Oda çalışmalarında bulunduğum süre zarfında, bütün bir günümü alan oda çalışmalarında Selçuk abinin daha taksiye bindiği görülmediği gibi, odaya gidiş gelişleri için Yönetim Kurulu'nun kendisine verdiği aylık belediye otobüs kartını bile kullanmamış ve iade etmiştir.

Hiç bir maddi karşılık, hiç bir ikbal ihtiras taşımadan odasını seven bu değerli büyüğümüzün anısının önünde saygıyla eğilmekten başka ne gelir elimizden.

Bugün meslek camiamızın iftihar ettiği 17 binden fazla jeoloji ile ilgili kitap, makale, dergi, döküman bulunan odamızın kütüphanesi varsa, Selçuk Bayraktar'ın ve ona eşlik eden nice değerli meslektaşlarımızın (burada isim veremedim lütfen meslektaşlarım bana kırılmasın. Yoksa, kütüphaneye pek çok meslektaşımızın emeğinin geçtiğini çok iyi biliyorum) ailesinden, çocuklarından sosyal yaşamından ödünç aldıkları (ve asla geri veremedikleri) zamanların ve karşılıksız emeklerinin sonucunda vardır.

Camiamızın bu güzel ve güzide insanının vefatını, odamızın mesajı ile öğrendiğimde, arazide çalışıyordum. Onunla uzun sohbetlerim sırasında, coşkulu haliyle bana bir şeyler anlatır gibi karşımda olduğu gözlerimin önünde canlandı. Son dönemde görüşmemiş-

tik. En son bayramda telefonla aradığımda " oğlum evlendin, bizleri unuttun kerata" diyerek takılmış ve uzun bir sohbet etmiştik kendisiyle. Son görüşmemiz olduğunu hatırladım, ve bir taşta oturup düşündüm. Ben bu mesleği bugün jeoloji mühendisi ünvanı ile yapıyorsam, bir meslek odam ve üniversitelerde jeoloji mühendisliği akademik programları hala varsa, sevgili Selçuk Bayraktar abimizin inanılmaz katkıları, emeklerini ve çabalarını en başa yazmak gerekirdi. Bir ömür harcamıştı bu uğurda. Hem de arkasına bakmadan, hiç pişman olmadan. Jeoloji mühendisleri odası var oldukça Selçuk abiyi hep anacağız ve onu unutmayacağız onu genç kuşaklara aktarmak , Odamız'ın önemli bir görevi olacaktır, olmalıdır.

Arazide vefat haberini öğrendiğimde yanımda birlikte çalıştığım genç meslektaşım Serdar Onur'un bana dönerek, "İsmet abi, çok üzülün. Çok duygulandın. Yakının mıydı bu meslektaş abimiz?" dediğinde, ben de kendi adıma ilk görevi üstlenip, Selçuk abinin bana, "mesleğim kadar yakın" olduğunu dilimin döndüğünce anlatmaya çalıştım. Umarım doğru anlatmışımdır (Yoksa Selçuk abi bunu düzeltmek için benimle en az 3 saat konuşurdu).

Selçuk abinin cenazesi, doğduğu memleketi olan Balıkesir'de 12 Eylül 2013 günü Paşa Camii'nde kılınan namazla annesinin yanında toğrağa verildi. Cenazesinde çok az meslektaşımız vardı. Odamız kendisine yakışır şekilde ahde vefa örneği sunarak kaldırdığı cenaze otobüsüne ve bunu mesajla üyelerine bildirmesine rağmen, cenazede JMO Oda Yönetim Kurulu başkanı Dündar Çağlan, Faruk İgin, Ümit Uzunhasanoğlu Serap Kurt Keskinler ve Kazım Altaylı ile odamızın eski başkanlarından Aydın Çelebi ile Rifki Bilgin Ali Rıza Güç, Hulusi Sankaya, Aysin Dora, Tardu Tümer, Ahmet Hamdi Taşpınar, Ergün Çelik ve Selçuk abinin kardeşleri ve kuzenleri vardı....

Genç meslektaşım Serdar Onur, arazide "Peki İsmet abi, Selçuk abi jeoloji mühendisleri için bu kadar önemli de, cenazesinde neden bir avuç meslektaş vardı ? dediğinde bu soruya yanıt verememenin sıkıntısıyla, çekiç darbesiyle dağılan mostradan son örneği alıp torbanın içine attım...

Ruhun şad olsun sevgili Selçuk abi..Seni hiç unutmayacağız...

İsmet CENGİZ
Jeo.Yük.Müh (2751)